

- 27. Non potest alium Vicarium perpetuum substituere.
- 28. Potest tamen ob justam aliquam causam de licentia superioris, vel expressa ordinarii substituere Vicarium temporalem.
- 29. Vicarius perpetuus Ecclesie habet curam animarum in actu, Rector autem principalis in habitu.
- 30. Unde Rector principalis, seu Praeatus nequit ibi exercere curam fori penitentialis, nec, invito Vicario, illi ecclesie deservire, seu Sacramenta administrare.
- 31. Vicarii perpetui non sunt praevio concursu instituendi.
- 32. Sed deputandi, & instituendi sunt ad nominationem illorum, quorum beneficio, seu ecclesie, capitulo, collegio, vel monasterio parochiales sunt unitae.
- 33. Tales Vicarii, seu Parochi etiam in ecclesiis exemptis sunt prius examinandi, & approbandi ab Episcopo.
- 34. Item potest Episcopus examinare, & approbare Vicarios ecclesiarum parochialium unitarum, & dependentium a Religione Hierosolymitana; non potest tamen pro libito eosdem novo examini subicere.
- 35. Nisi superveniente nova causa, & suspitione ignorantiae.
- 36. Vicarii perpetui ecclesiarum parochialium debent precedere Vicariis amovibilibus ecclesie cathedralis.
- 37. Vicarii perpetui ecclesiarum parochialium in ecclesia noviter erecta in Cathedrali, debent habere precedentiam secundum ordinem receptionis.
- 38. Sub cruce cathedralis incedere debent Vicarii perpetui adscripti ejus servitio, quamvis prius incederent sub cruce ecclesie collegiate.
- 39. Vicario perpetuo Sancti Joannis Lateranensis debetur precedencia super ceteros etiam Rectores perpetuos parochialium urbium.
- 40. Vicarius perpetuus Abbatia que onera subire debet.
- 41. Vicarius temporalis, seu amovibilis, vere, & proprie non est Beneficiatus, neque potest ob id in sacris ordinari.
- 42. Assignantur praecipua causa, ob quas potest, & debet fieri deputatio Vicarii temporalis.
- 43. Deputatio Vicarii temporalis, seu Oeconomus Clericorum secularis in casu vacationis parochiae spectat ad Episcopum, seu ad eum, qui potest instituere concursum.
- 44. Clerici inferiores, qui non habent jurisdictionem quasi Episcopalem cum facultate congregandi synodum, & instituendi concursum, non possunt in tali casu Vicarium temporalem deputare.
- 45. Deputatio talis Vicarii in casibus repetitis ad quem spectat.
- 46. Nominatio aliorum Vicariorum temporalium spectat ad Rectorem principalem, seu Praeatum monasterii, cui beneficium est unitum cum examine, & approbatione Episcopi.
- 47. Etiam Universitates laicorum sunt capaces nominandi Curatos, seu Vicarios amovibiles.
- 48. Si agatur de Vicario deputando propter absentiam Parochi, tunc illius nominatio regulariter spectat ad ipsum Parochum cum approbatione Episcopi.
- 49. Vicarius temporalis nominatus a Superioribus Regularibus, & a Rectoribus principalibus potest ab ipsis ad libitum removeri, non autem ab Episcopo.
- 50. Vicario temporalis assignanda est congrua, & taxanda arbitrio Episcopi ex fructibus parochiae.
- 51. Talis congrua debet taxari ab Episcopo, pensata qualitate personae, beneficii, loci, & temporis.
- 52. Et potest esse duorum aureorum singulis mensibus.
- 53. Nec in congruum computari debent emolumenta omnino incerta.
- 54. Et si dicto Vicario congrua assignata non reperia-

tur, potest potere salarium usque ad summam dari solitam a Camera Apostolica, ubi percipit spolia ecclesiarum vacantium.

55. Alia ad rem, remissive.

56. Subnectuntur Supplementi Auditoris, ad n. 59.

60. Adit. ex aliena manu.

VICARIUS Parochialis alius est perpetuus, & alius temporalis, seu amovibilis; Abbas in cap. Extirpandae §. Qui vero, num. 5. de praebend. Azorius instituit. moral. part. 3. lib. 3. cap. 6. Barbosa juris ecclesiast. univers. lib. 3. cap. 6. n. 2. Layman theol. moral. lib. 4. tract. 2. cap. 5. num. 8. Pellegrin. prax. variarum part. 1. sect. 8. n. 1. & alii passim.

Vicarius perpetuus est, & dicitur ille, qui auctoritate Episcopi canonice est institutus ad deservendum cuiuspiam ecclesiae, loco principalis Rectoris, cum assignatione congrua portione fructuum, quos inde percipere debet; Sic in re communis Doctorum cum Glossa in cap. Ex part. 6. verb. Perpetuus, de officio Vicarii. Vicarius temporalis, seu amovibilis est, & dicitur ille, qui auctoritate legitimi Superioris pro peragendo ecclesiastico servitio in locum alterius ad tempus seu voluntatem constituentis sufficitur; Est in re communis.

Instituto Vicarii perpetui pertinet ad ordinariam loci, quamvis regulariter ea fieri debeat ad praesentationem Rectoris principalis, sive illorum, quorum dignitatem, vel capitulo, seu monasterio ecclesia parochialis est perpetuo unita, & annexa; Barbosa loc. cit. n. 35. Navarrus consil. 11. de statu monachorum num. 3. & 7. Garzias de benefic. part. 9. cap. 2. num. 289. Galet in margarita casuum conscientiae verb. Vicarius 3. Riccius in praxi fori ecclesiast. resolut. 358. num. 1. vers. 2. Ugolin. de officio Episcopi. cap. 50. §. 3. vers. Octavo, Reiffenstuel lib. 1. decretal. tit. 28. num. 26. Pithings ibi. num. 3. referentes sic decisum fuisse a Sacra Congr. Concilii ad sess. 7. cap. 7. de reform. Et clare desumitur ex cap. De Monachis 12. de praebend. & cap. unico, de capitulis Monachorum. & clemens. 1. de jure patronatus ubi tales Vicarii dicuntur institui per Episcopum ad praesentationem Rectoris principalis, vel hujusmodi.

Et quod Vicarius perpetuus non possit ab Ordinatione poni in monasteriis, quibus cura imminet animarum, vel a principio, vel ratione unionis, & annexionis, sed tantum a Superioribus eorum, praevio tamen examine ipsius ordinarii, statuit expresse S. Pius V. constit. inc. Ad exequendum: ibi: "Volumus insuper, & ita mandavimus, quod dicti Vicarii perpetui, non ad liberam Ordinariorum electionem, sed ad nominationem illorum, in quorum Ecclesiis unitis ponentur, cum ipsorum Ordinariorum, seu eorum Vicariorum praevio examine, & approbatione deputentur." Et sic pluries declarasse etiam Sacra Congr. Concil. referunt Garcia de benefic. part. 9. c. 2. num. 294. & seq. Barbosa lib. 3. juris ecclesiast. univers. cap. 6. num. 45. & supra Concil. Trident. sess. 7. cap. 7. num. 28. & in Summa Apostolic. decis. verb. Vicarius perpetuus Parochialis n. 9.

Et talis Piana constitutio habet locum etiam, quando Vicaria vacant in mense reservato, seu cadunt sub alia reservatione; Sacra Congr. Concil. in Tirasonensi Vicaria 13. Octobr. 1595. apud Garciam l. c. n. 309. & Barbos. cit. lib. 3. jur. eccles. cap. 6. num. 45. subdentes, quod in hujusmodi Vicariis perpetuis vacantibus in mensibus Apostolicis, seu aliis reservatis, possit fieri praesentatio, seu nominatio, & deputatio, non obstante reservatione.

Vicarius perpetuus potest, & solet potissimum institui in parochialibus, seu beneficiis curatis, quae Cathedrali, Collegiate, alteri Ecclesie, seu Monasterio, aut Collegio, vel aliis piis locis perpetuo unita, & annexa reperiantur; colligitur ex cap. Extirpandae 30. §. Qui vero, de praebend. & habetur expresse statutum in Concil. Trident. sess. 7. de reform. cap. 7.

Sunt tamen plures casus, in quibus Episcopus nequit Vicarium perpetuum deputare; primo quando beneficium est unitum, & annexum monasterio Regularium. Tunc enim Episcopus non potest deputare pro ejus servitio

ut sunt decimae frumenti, vini, olei &c. Non autem emolumenta omnino incerta, ut sunt elemosinae aliarum, funeralium, & similia; Vide dict. verb. Congrua n. 11. ad 17. 36. & 37.

Congrua semel sufficienter assignata non potest minui, quamvis Vicarius electus, & deputatus diminutioni consentiat, & pro minori quantitate spondeat deservire; Vide dict. verb. Congrua num. 40. & 41. (Vid. lit. D pag. 73. ibique Ords Circularis.)

Unde Vicarius perpetuus canonice institutus, est vere beneficiatus; cap. Postulasti 27. de rescriptis, ibi: "Non enim beneficio carere debet dici, cui competenter de perpetuo Vicariae provenitibus est provisum."

Sicque Vicarius perpetuus habet verum titulum, & potest ad dictum titulum ordinari, atque idcirco semel canonice institutus nequit removeri, vel portione sua fraudari, nisi forsitan aliquid committat delictum dignum depositione, aut privatione beneficii, cap. Ad haec 3. de officio Vicarii. Immo nec potest removeri, vel portione sua fraudari, etiamsi Rector principalis moriatur, textu expresso in cit. cap. Ad haec 3. de officio Vicarii.

Hinc Vicaria perpetua aequiparatur beneficio Curato, seu Parochiali, & jura loquentia de beneficiis circa amissionem prioris, per assequutionem alterius, & per non promotionem, & de eorum aetate, locum habent in hujusmodi Vicariis perpetuis, textu expresso in clement. unico, de officio Vicarii; ibi: "Quae de ecclesiis curatam animarum habentibus per receptionem aliarum similia amittendis; ac de ipsarum Rectoribus promovendis ad Sacerdotium; & de eorum aetate a jure statutum noscuntur: in perpetuis ecclesiarum parochialium Vicariis, & assumptis ad eas volumus observari."

Unde sicuti non potest quis esse Parochus simul, & semel diuam parochiam; cap. De multa 28. de praebend. extravag. Joann. XXII. Execrabiles; ita nec perpetuus Vicarius; cap. Provideas 2. de officio Vicarii.

Item sicuti beneficium Curatum, seu Parochiale vacat ipso jure per alterius similis assequutionem; cit. cap. De multa 28. de praebend. cit. extravag. Joann. XXII. Execrabiles; juncto Concilio Tridentino sess. 7. cap. 2. & 4. de reform. Ita etiam dicendum est de Vicaria perpetua, arg. cit. clement. unico, de officio Vicarii; & cap. Ex audientiam 1. c. Provideas 2. & cap. Ex parte 3. de officio Vicarii; & ibi Fagnan. n. 22. testans de communi.

Item sicuti nemo potest consequi beneficium Curatum, seu Parochiale ante 25. annum inchoatum; cap. Cum in evinctis 7. §. Inferiora, de electione cap. Licet Canon. 14. cod. in 6. Ita nec ante dictum annum 25. inchoatum Vicariam perpetuam; cit. clement. unico, de officio Vicarii; juncta Glossa communiter recepta ibi. verb. Aetate.

Item sicuti de facto, si promotus ad beneficium Curatum, seu Parochiale infra annum non ascendat ad Sacerdotium, seu Presbyteratum, vacat ecclesia ipso jure, textu expresso in cit. cap. Licet Canon. 14. de electione in 6. Ita etiam vacat ipso jure Vicaria perpetua; si intra annum non ordinetur promotus ad ipsam; cit. clement. unico, de officio Vicarii; juncta Glossa communiter recepta ibi. verb. Voluntas.

Item sicuti ceteri Parochi, tenetur Vicarius perpetuus residere in sua Vicaria, textu expresso in cap. Ex parte 3. de officio Vicarii; ibi: "Vicarius perpetuus par-

to Vicar. perpetuum, sed solum temporalem; & ad nutum amovibilem, ut declarat S. Pius V. cit. constit. incip. Ad exequendum:

Secundo quando a tempore immemorabili unio facta fuit, ac ex tunc constat Vicarios fuisse ad nutum amovibiles, scientibus, & consentientibus ordinariis, & nunquam Vicarium perpetuum fuisse constitutum; Barbosa cit. lib. 3. jur. eccles. univers. cap. 6. num. 7. Sanchez in praepcepta decalogi tom. 2. lib. 7. cap. 29. n. 191. vers. Tertio fallit: Flores de Mena variar. qq. quest. 10. num. 44. Reiffenstuel l. c. n. 28. Pellegrin. l. c. sub numero. 19. & alii.

Tertio quando unio facta est per viam pacis, & concordiae a Sede Apostolica approbata cum clausula: "Ut deserviri possit in hujusmodi beneficio per Vicarium ad nutum amovibilem;" Barbosa loc. cit. num. 8. Flores de Mena loc. cit. num. 41. Sanchez loc. cit. n. 101. vers. Secundo fallit: Reiffenstuel l. c. num. 28. Pelleg. l. c. sub n. 19. & alii.

Quarto quando pro bono pacis, & pro tollendis litibus, ac pro meliori beneficii servitio expedit per Vicarium ad nutum amovibilem Ecclesiam gubernari; Barbosa l. c. n. 11. Reiffenstuel l. c. n. 28. Sanchez l. c. n. 191. vers. Quinto fallit: Flores de Mena l. c. n. 47. & alii arg. cit. cap. 7. Concil. Trident. ubi id non reliquit liberis Episcopis voluntati, sed usum est verbis arbitrium boni viri denotantibus, ibi: "Nisi ipsis ordinariis pro bono ecclesiarum regimine aliter expedire videretur."

Quinto quando ex privilegio remunerationis causa concessio beneficium est unitum cum clausula ponendi Vicarium ad nutum amovibilem, qui in generali privilegio derogatione facta a Tridentino cit. cap. 7. non comprehenduntur privilegia remunerationis gratia concessa; Barbosa l. c. n. 10. Reiffenstuel l. c. num. 28. Flores de Mena loc. cit. quest. 10. num. 46. Pellegrin. loc. cit. sub num. 19. Sanchez loc. cit. num. 191. vers. Quarto fallit: & alii.

Sexto, quando ex privilegio Pontificio post Tridentinum concessio unitum est beneficium parochiale cum clausula instituendi Vicarium ad nutum amovibilem, quia tale Pontificium privilegium post Tridentinum concessum derogaret dicto Tridentini decreto, cum posteriora derogent prioribus; l. Sed & posteriores ff. de legibus l. Cum in plures §. Locator horrei ff. Locati, l. 1. in fine ff. De stipulatis. servor. l. Si unus §. Pactus ne peteret ff. de Pactis, cum similibus; Barb. loc. cit. n. 12. Flores de Mena l. c. q. 10. n. 49. & 50. Pellegrin. l. c. sub n. 19. & alii. (Vid. verb. Consuetudo & Lex.)

Vicario perpetuo debet assignari congrua portio de redditibus, fructibus, & emolumentis provenientibus Ecclesiae incorporate Monasterio, Collegio, Capitulo, Universitati, & hujusmodi; Vide verb. Congrua n. 34.

Talis congrua est taxanda arbitrio Episcopi, habito respectu ad qualitatem personae, loci, & temporis, & ad abundantiam, seu paupertatem fructuum, & reddituum ecclesiae; dummodo non sit minor quinquaginta, nec major centum aureis pro quolibet anno; Vide dict. verb. Congrua n. 35.

Pro tali congrua assignari possunt solum illa emolumenta incerta, quae habent quandam certitudinem

Quod Episcopus nequeat Vicarium perpetuum deputare, sed solum temporalem, & ad nutum amovibilem, quando beneficium est unitum, & annexum Monasterio Regularium: inter casus exceptos in constitutione Piana aponit A. Eoquod, inter plurima disciplinam ecclesiasticam concernentia, fuerit dispositum a Sacrosancto Concilio Tridentino, Curata Beneficia Ecclesiarum, Monasteriorum, & Communitatibus unita, servienda venire per Vicarios perpetuos, congrua competentis assignatione, non potuit Camera Regularibus haud praevaleat, praedicta beneficia, ita inseriri debere; & si resistentia aliqua in quota assignata contributione, & determinate ab Ordinario, a quolibet ex principalibus manifestaretur, in pristinum libertatis statum restituendum beneficium erit (1).

(1) Regi. Ord. 12. Jun. 1766. cap. 10. Por el mismo motivo encarga la Cámara a V. que usando de las facultades que concede el Concilio en la sess. 7. cap. 7. de Reform. euidede que los Curatos unidos a Iglesias, Monasterios y Comunidades, se sirvan por Vicarios perpetuos con asignacion de la congrua que estime competente, restituyendo en caso necesario al Curato en su antigua libertad, si la Iglesia o Comunidad, a quien estuviere unido, se resistiese a contribuir al Vicario con la portion o quota que señalara V. como tambien se previene en el capitulo 15. de la Session 25.

BIBLIOTECA CENTRAL

